



עפ"א 27203/04-18 - שי רובין - בעצמו נגד עירית תל-אביב-יפו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 27203-04-18 רובין נ' עירית תל-אביב-יפו

לפני	כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
מערער	שי רובין - בעצמו
נגד	
משיבה	עירית תל-אביב-יפו
	ע"י ב"כ עו"ד נעמה בנצקי

פסק דין

בפני ערעור על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים תל אביב (כב' השופטת י. אונגר ביטון) (הכרעת הדין מיום 14.1.18 וגזר הדין מיום 6.3.18) לפיו הורשע המערער בגין הכנסת והשארת רכב בגן, עבירה לפי סעיף 32 לחוק העזר לתל אביב יפו (שמירת הסדר והנקיון) התש"מ - 1980 (להלן: "**חוק העזר**") וגזר עליו בסך 700 ₪.

הרקע

למערער ניתן דוח חניה בגין העמדת רכבו (קטנוע) בגן שבשדרות רוקח פינת אבן גבירול בתל אביב. המערער כפר בעובדות כתב האישום, בחר להישפט והדין נקבע לשמיעת ראיות.

בית משפט קמא קבע כי הוא מאמין לדברי הפקח ואיננו מאמין לדברי המערער שמסר מספר גרסאות הסותרות זו את זו.

לעניין הקנס, קבע בית משפט קמא כי בנסיבות הללו לא היה מקום כלל לבקש ולהישפט וגזר על המערער קנס בסך 700 ₪ העולה על הקנס המקורי.

להלן בתמצית טיעוני המערער

1. המערער טוען כי חנה במרחק של כ-5-6 מ' מהמקום בו שיחק כדורסל עם חבריו אולם הוא חנה בחניה מוסדרת ויתכן כי מחמת טעות בניסוח הובן שלא כראוי.
2. טעה בית משפט קמא כאשר הרשיע את המערער למרות שלא הוגש צילום של הקטנוע בתוך הגן או



מגרש הכדורסל.

3. דבריו של הפקח לפיהם המערער חנה בתוך הגן אינם נכונים. הפקח טען כי הקטנוע היה במגרש הכדורסל הפנימי, למרות שהמערער משחק במגרש החיצוני של ספורטק צפון תל אביב.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בחומר הראיות שבתיק ביהמ"ש קמא, שוכנעתי כי דין הערעור להדחות.

הערעור הוגש על קביעות בית משפט קמא בעניין מהימנות עדים. הלכה פסוקה היא כי רק לעיתים רחוקים ביותר תתערב ערכאת הערעור בממצאי מהימנות שקבעה הערכאה הראשונה ששמעה את העדים והתרשמה מדבריהם, ולא זה המקום שיש לעשות זאת.

בית משפט קמא שמע את דברי הפקח ואת דברי המערער ובחר ליתן אמון בדברי הפקח לפיהם מגרש הכדורסל נמצא בתוך הגן, בגן יש שלטים בכל הכניסות בהם מצוין כי נאסר להכנס ולנסוע בגן עם אופנוע. יוער, כי למשיבה אף עומדת חזקת תקינות פעולותיה וחזקה זו לא נסתרה כלל על ידי המערער.

בית משפט קמא לא האמין לגרסת המערער לפיה קטנועו חנה בתוך מגרש חניה מוסדר וציין כי המערער העלה מספר גרסאות הסותרות זו את זו, הן בבקשתו למשיבה לביטול הדוח והן בישיבת ההקראה בבית המשפט.

אכן יש ממש בדברי בית משפט קמא. במכתבו של המערער למשיבה - ת/5 מיום 9.5.17 ציין המערער כי הקטנוע חנה מחוץ למגרש הכדורסל במרחק כ-5 מ' מהמקום בו שיחק עם חבריו כדורסל. לדבריו, הוא לא ראה שלטים האוסרים על כניסת קטנועים לפארק והמקום איננו פארק אלא מגרש כדורסל. גם בישיבת ההקראה מיום 12.11.17 טען המערער: **"המגרש כדורסל הזה לא חשבתי שהוא גן... האופנוע עמד לידי והסל ממש קרוב ואני משחק עם חברים כשהקטנוע הוא במרחק של 4-5 מ' ממני..."** (עמ' 1 לפרוטוקול שורות 10-12).

רק בעדותו בבית משפט טען המערער לראשונה: **"...כאשר הקטנוע שלי נמצא בחניה מוסדרת..."**. באמרת אגב יאמר כי גם אם לא ידע המערער כי המקום הוכרז כגן, אין בכך כדי לשמש לו הגנה.

בנסיבות הללו לא שגה בית משפט קמא כאשר בחר שלא ליתן אמון בדבריו של המערער.

באשר לקנס, הקנס אכן עולה על סכום הקנס המקורי אולם הוא מידתי והולם.

נסיעה בקטנועים בשבילי הגן עלולה לסכן את שלום ציבור המשתמשים בגן, בעיקר ילדים המשחקים בו, שאינם מצפים לכלי רכב נוסעים בשבילי הגן.



אי לכך ולאור כל האמור לעיל, מאחר ולא מצאתי כי שגה בית משפט קמא בשיקוליו או בקביעותיו, אני דוחה את הערעור.

ניתן היום, כ"א סיוון תשע"ח, 04 יוני 2018, בהעדר הצדדים.